

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

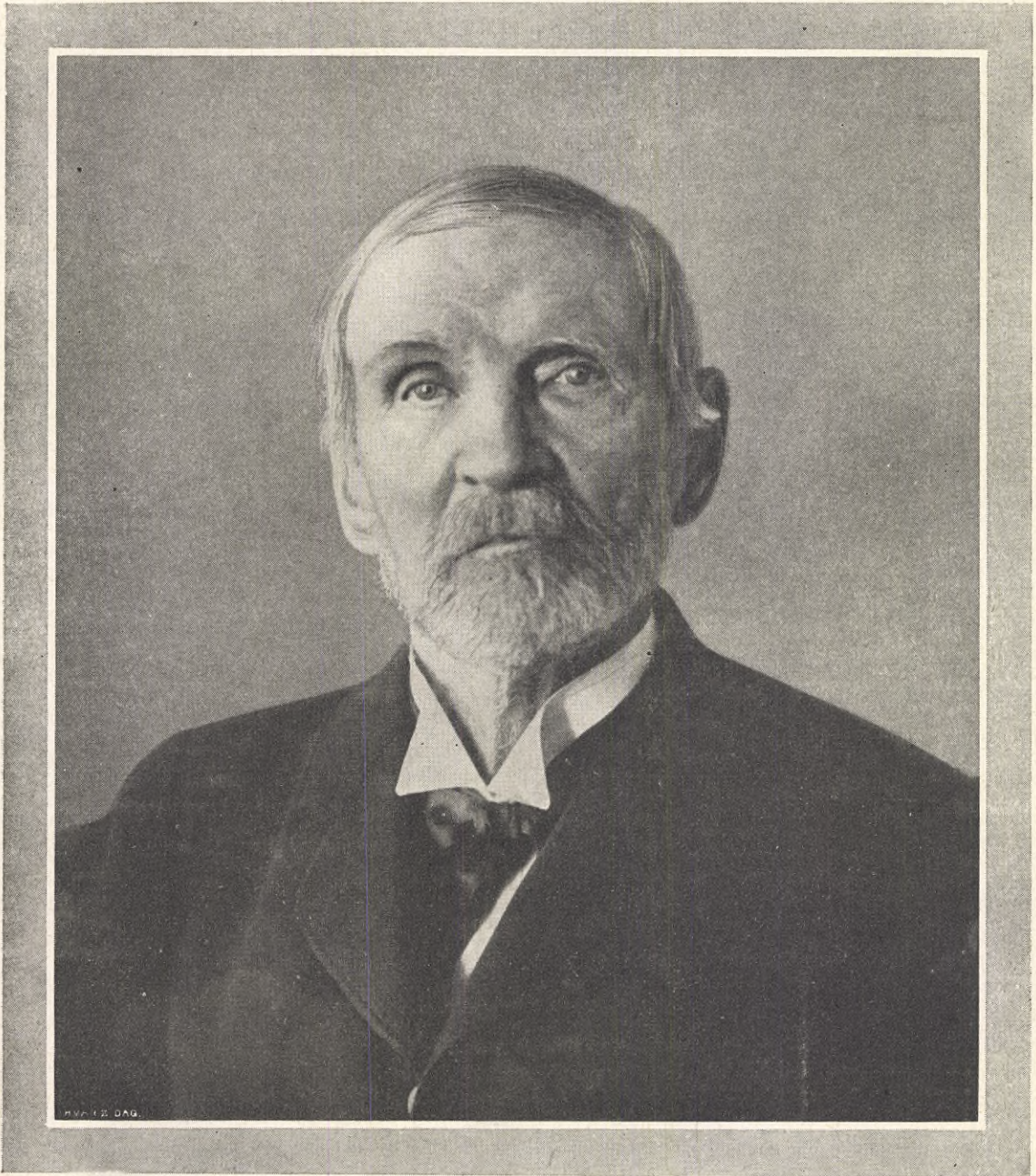
• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT ~ MAGASIN

9DE ÅRG.

DEN 19 APRIL 1908.

NO 29

H. 8 1/4 STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kiviks. Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthlm. - 609

Dr. Abt. Cajander

BRODER ABRAHAM LEIJONHUFVUD.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Om man närmare skärskådar den svenska riksdagen, sådan den framgick ur 1865 års representationsreform, fäster man sig ovillkorligen i främsta rummet vid den betydande ställning, sådana män därinom alljämt komma att intaga, hvilka utgått ur riddarhuset och där tjänat sina första parlamentariska sporrar. Om det ligger en ovanlig glans öfver den första Första kammaren, sådan P. von Möller tecknat den i sitt bekanta arbete, beror detta ju i främsta rummet därpå, att den inom sig räknade män sådana som t. ex. Louis De Geer, Henning Hamilton, Karl Göran och Julius Oscar Mörner, och äfven i den Andra blir det ju en medlem af det gamla riddarhuset, greve Arvid Posse, som spelar den ledande rollen. Denna det gamla adelsståndets förhårande ställning inom den svenska folkrepresentationen bibehåller sig i själva verket ända in på 1880-talet. I den man hvars bild i dag synes på vår första sida, hade det då en af sina värdigaste representanter.

Generallöjtnanten, frih. *Broder Abraham Leijonhufvud* är född i Örebro den 31 Mars 1823. Hans föräldrar voro ryttmästaren frih. Carl Edvard Leijonhufvud och friherrinnan Sophia Aurora Leijonhufvud. I likhet med de flesta andra af denna gamla svenska adelsläkts medlemmar ägnade sig Broder Abraham åt den militära banan. Efter att ha genomgått Karlbergs krigsakademi utnämndes han 1842 till underlöjtnant vid ingenjörkåren, där han 1848 befordrades till löjtnant och 1855 till kapten. Inom kort förvärfvade han sig synnerligen stort anseende för sina fortifikatoriska insikter och sin praktiska förmåga vid fästningsbyggande — bl. a. deltog han i de pågående befästningsarbetena vid Karlsborg — och utnämndes 1868 till generalmajor och chef för fortifikationen, hvilken äldre benämning året förut återskänkts åt ingenjörkåren.

Som sådan fick Leijonhufvud dock icke länge kvarstå. Baltzar von Platen, som 1862—68 varit sjöminister i den De Geerska ministären, hade härunder lyckats genomföra den fördelning af örlogsfloTTan i "stora flottan" och skärgårdsartilleriet, som han alltsedan 1840—41 års riksdag förfäktat, under betonande af, att tyngdpunkten af vårt sjöförsvår skulle läggas å skärgårdsartilleriet. Denna uppfattning, som bl. a. ägde förmånen af det med afseende på den allmänna opinionen synnerligen värksamma understödet af Monitor-uppfinnaren John Ericssons betydelsefulla auktoritet, kunde emellertid aldrig glädja sig åt någon större anslutning bland den egentliga flottans män, hvilkas talan för öfrigt fördes af ingen mer eller mindre än den presumtive tronföljaren, dåvarande härtyden af Östergötland, sedermera konung Oscar II. När Platen 1868 i syfte af ministärens konsolidering nödgades afgå, yppade sig därför svårigheter att få någon högre flottofficerare att öfvertaga den ledigblifna portföljen och man måste anförtro den åt icke-fackmannen, topografen Carl Magnus Thulstrup. Och då denne strax före början af 1870 års riksdag inträdde i pensionsåldern och därför afgick, måste man åter välja inom ingenjörvapnet och valet föll då på Leijonhufvud.

Från dennes sjöministerstid är dock icke synnerligen mycket att anteckna. Tvifvelsmålen om riktigheten af det von Platenska systemet hade redan vuxit sig starka, men man kunde ej heller ännu ena sig om nya utvecklingslinjer. Att man skulle komma att inslä på sådana, var emellertid klart allt sedan konung Oscars regeringstillträde, helst denne icke dolde sin önskan att vara sin egen sjöförsvårminister. Leijonhufvud, som ur den De Geerska ministären öfvergått i den Adlercreutzka, kvarstod dock till 1874, då han aflöstes af C. F. von Otter.

Efterlämnade Leijonhufvuds sjömilitära ministerbana

sålunda föga bestående frukt, beträdde han nu på allvar en parlamentarisk, som skulle blifva desto mera minnesvärd. Redan vid 1856—8 års riksdag hade han gjort sitt inträde på riddarhuset, där han slutit sig till dettas strängt konservativa majoritet. Kanske var det hans till följd häraf gjorda motstånd mot representationsreformen, som åstadkom, att han icke förr än genom 1875 års val vann inträde i den nyorganiserade riksdagen. Nämnda år blef han emellertid ledamot i Andra kammaren för Stockholms stad och kvarstod som sådan ända till det liberala genombrottet därstädes vid 1884 års val, då den konservativa listan som bekant led sitt första och afgörande nederlag i hufvudstaden. Leijonhufvud hade emellertid redan hunnit förvärfva sig det anseende för sin kunskapsrikedom, sin saklighet i debatten samt sin kända och oböjliga själfständighet, att han redan samma år återbördades till riksdagen, därigenom att Kopparbergs läns landsting invalde honom i Första kammaren. Här insattes han nu i statsutskottet, hvars talan han särskildt beträffande fjärde och femte hufvudtitlarna samt arméns och flottans pensionsfrågor gärna och ofta förde i kammaren.

Med mycken ifver deltog han i de olika försöken att bringa försvarsfrågan till en lösning. Ursprungligen en vän af indelningsverket, motsatte han sig 1873 års kompromiss, i det han önskade en lösning af försvarsfrågan *först* och grundskatteafskrifnings-spörsmålets tagande under behandling *sedan*. På 1890 talets härordningsförslag trodde han knappast, men betraktade dem mycket riktigt som medel att förbereda och påskynda en verklig lösning längre fram.

Mindre framsynt var Leijonhufvud i fråga om rösträttsfrågan. Visserligen motsåg han, yttrade han vid 1891 års riksdag, att en utsträckning af rösträtten komme att äga rum, och motsåg den utan fruktan t. o. m. Men hvad han ovillkorligen fordrade som förutsättning, var ingenting mindre än att hvad man på den tiden kallade arbetarefrågan först blefve "någorunda ordnad." Och i själfva verket synes han ha varit nog optimistisk att tänka sig möjligheten af en lösning af nutidens stora och invecklade sociala spörsmål inom en jämförelsevis nära framtid.

Liksom Leijonhufvud var en bestämd motståndare till det äldre landtmannapartiets kraf på grundskatteafskrifningar och aflyfande af roterings- och rustningsbesvärerna, blef han under den stora tullstriden på 1880-talet en af ledarne för motståndet mot det nya landtmannapartiets tullpolitik. Tullskyddets införande fann han bero på en svallvåg ifrån Tyskland. "Hade en sådan", yttrade han 1891, "icke kommit för några år sedan, hade vi nu icke haft något protektionistiskt system, och kommer en ny i annan riktning därifrån, så följa vi den!" Han ansåg vid samma tillfälle att inom tio år lifsmedelstullarne säkerligen skulle ha försvunnit. Ej håller i detta fall har hans ljusa optimism bekräftat sig.

Hans frihandelsvänliga åsikter förhindrade hans omval af det protektionistiska landstinget, hvadan han lämnade riksdagen 1893. Ur militärtjänsten, där han 1881 befordrats till generallöjtnant, afgick han två år tidigare och utnämndes samtidigt till serafimeriddare. Han har sedermera varit ordförande i direktionen för arméns pensionskassa.

Med sin konservatism i rent politiska frågor har Leijonhufvud förenat framstegsvänlighet i rent humanitära frågor. För sin själfständiga karaktär har han förvärfvat sig aktning af motståndare icke mindre än af vänner.

Trots sin höga ålder — 85 år — synes den gamle generalen ännu rask och kry på Stockholms gator och promenader.

Foto. HVAR 4 DAG

N. A. LINDBERG.

Kliché - Bengt Silfverparre.

I dagarne har skorstensfejaregesällen *Nils August Lindberg* i Stockholm af k. m:t tilldelats medaljen i guld af femte storleken "för berömliga gärningar". Den vackra bragd, som därmed fått sin belöning, utfördes den 4 april, då Lindberg räddade en fjortonårig sotarlärings lif. Lärlingen skulle krypa ner i en skorstenspipa på Södra varietén och tog miste i det han kröp ner i pipan från maskinrummet i st. f. den från köket och fastnade i denna med elden under fötterna och utan utsikt att kunna taga sig upp. Lindberg märkte faran, skyndade upp på taket och ner i pipan men kunde icke uträtta något på den vägen utan måste in på annan väg. Dörrarna voro stängda. Han slog in ett fönster, kom så genom detta, sprang rakt in i eldstaden och lyckades efter en stunds arbete draga fram gossen, visserligen svårt bränd men räddad till lifvet.

NY CHEF FÖR FÖRSÄKRINGSINSPEKTIONEN.

LEKTOR P. J. G. LAURIN.

Till öfverdirektör och chef för försäkringsinspektionen har tills vidare efter fil. doktor L. E. Phragmén förordnats lektorn vid högre latinläroverket i Göteborg, den framstående matematikern fil. doktor P. J. G. Laurin.

Det blir en Barnens dag äfven i år! Så lät det glada budskap som i dessa dagar gått land och rike kring. Och glädjande är säkerligen denna nyhet på hvilken man tills helt nyligen knappt vågat hoppas, så mycket mindre som de föregående årens ledare, direktör *Claes Virgin* bestämdt frågsagt sig uppdraget.

Men då nöden är som störst är hjälpen närmast. Det är öfverste *J. A. Virgin* som detta år beslutamt träd i spetsen, redo att offra sin tid och sin förmåga på ett värdigt upprätthållande af Barnens dags traditioner. Att på den korta tid, som står till kommitténs förfogande, göra anordningarne i samma storartade stil som de föregående åren blir väl svårt, men med det understöd, som saken förtjänar, i allmänhetens tillslutning, bör dock det ekonomiska utbytet kunna blifva jämnställt.

J. A. VIRGIN.

Amatörfoto

Kliché - Bengt Silfverparre

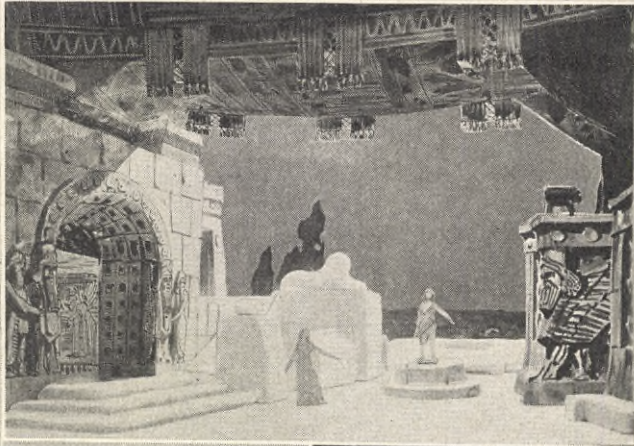
EN UNG SKYTT: Tore Lindell vid 4 och 9 års ålder.

När man börjar sina skjutöfningar vid fyra års ålder som den lille stockholmaren *Tore Lindell* här på bilderna, och vid nu nyss fyllda nio år har fällt en hel del af skogens invånare, kan man ju nästan ha anspråk på att blifva presenterad för allmänheten. Och H. S. D. har ej heller velat undanhålla sina läsare nöjet att skåda den unge Nimrodens käcka anletsdrag.

EN SVENSK TEATER-DEKORATIONS-MÅLARE.

THOROLF JANSSON.

Efter porträtt.

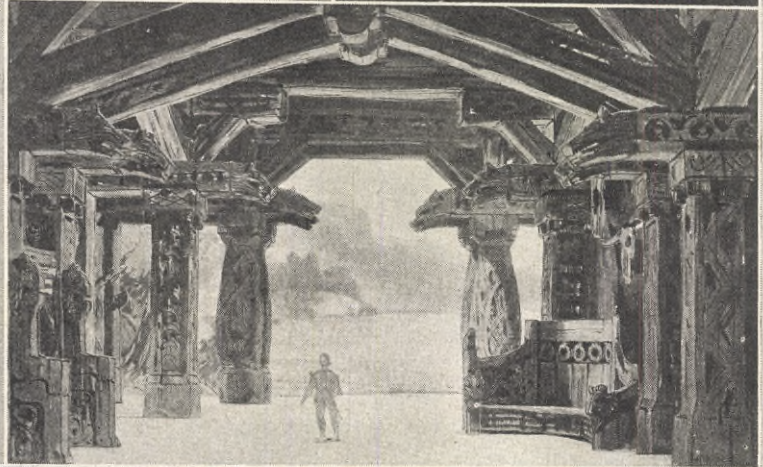
THOROLF JANSSONS MODELLER TILL SCENDEKORATIONER I OPERORNA:

(öfverst:) SALOME, som för första gången uppfördes på kungl. teatern i Stockholm 14 april.

(mellerst:) RAGNARÖK.

(underst:) LOHENGRIN.

Den 11 april öppnades i konstnärshuset, Smålandsgatan 7 Stockholm, en ganska egendomlig och intressant utställning. Det är dekorationsmålaren vid kungliga operan, Thorolf Jansson, som vid detta

H. S. Dea STOCKHOLMSFOTOGRAF.

tillfälle presenterar för allmänheten de skisser och modeller, hvarefter uppsättningen af olika operor försiggår. Särskildt dessa modeller, som på ett illusoriskt sätt "en miniature" återgifva den blifvande scendekorationen, tilldraga sig uppmärksamhet och utgöra en förklaring för den oinvigde, hur med små

medel stora verkningar kunna åstadkommas.

Dessa "små medel" utgöra emellertid en del af herr Janssons konst och gunda sig på ett långvarigt och ingående studium af härmed sammanhängande faktorer. Fastän ung till åren, född 1877, är dock herr Jansson gammal i yrket och an-

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Skåm—Gbg.

ställdes redan 1899 som dekorationsmålare vid kungl. teatern. Af de återgifna bilderna framhålla vi särskildt dekorationsmodellen till operan "Salome", som, ifrigt efterlängtd, nu för första gången uppfördes på kungl. operan den 14 april.

Amatörfoto.

EN PRÄKTIG SNÖFÄSTNING: Det är en bild af friskt vinterlif som återgifves här ovan: En fästning med kanonvallar och torn i gamla stilen och med en besättning brinnande af krigslust och med lekande äfventyrslymne. Den kolossala snöfästningen har i dagarne uppförts af eleverna vid Hernösands Döfstumskola och är mellan 7 och 8 meter hög.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Nilfocersparre Stålm—Olg.

Medan det i Sydsverige redan ljusnat mot vår ligger ännu vintern kvar längre upp. Man behöfver blott komma till Bråvikens stränder för att möta den med snö och kalla vindar. Vår vinterbild är tagen för några dagar sedan, då ett lag drog sin strömmingnot

guliära turer. Men en vacker dag kan isen ha brutit upp, och Bråviken kan ligga ren en morgon efter en natt med ostliga stormar, och då växlar fiskarnes mödosamma lif också art.

VINTERFISKE PÅ VÅREN.

Strömmingsvalen "väckes" (hugges upp).

från isranden in mot land. Det är rätt sällsynt att vid denna tid på året kunna vara ute på isen och fiska där, men isen ligger i år ännu hård och tjock på sina ställen. Ännu har icke båten till Norrköping kunnat börja gå för isens skull, fast den eljes vid denna tid brukar ha tagit upp sina re-

HVARIS DAG.

EFTER VÄLFÖRRÄTTAD UPPDRAGNING.

Amatörfoto

Kliché. Kem. A.-B. Bengt Nilfocersparre Stålm—Olg.

»VÅR FRUS KAPELL» I LUND.

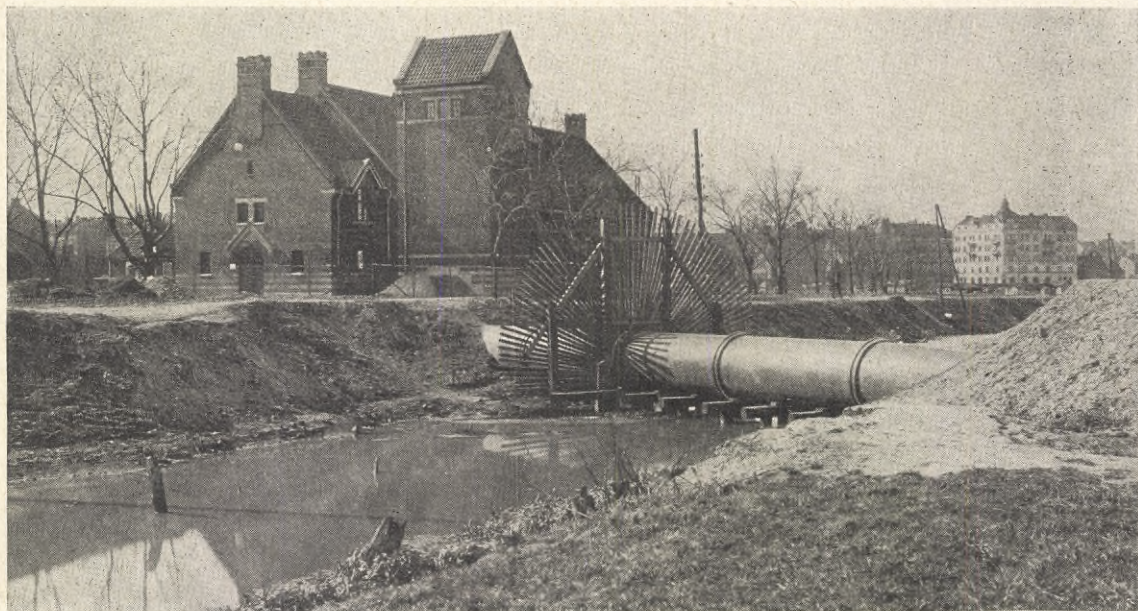
Amatörfoto.

Kivens: Isengt Silfverparva

RUINERNA EFTER »VÅR FRUS KAPELL», påträffade vid gräfnings i Lund.

Vid nästan hvarje gräfnings, som företages i Lund, kommer något minnesmärke från gångna tider i dagen. Vid de i dagarna företagna kloakläggningarna gjorde man åter ett ganska märkligt fynd. Man påträffade nämligen grundmurarna till Vår frus kapell vid södra sidan af Domkyrkan. Detta kapell byggdes på Erik XIII:s tid af ärkebiskop Petrus Lycke, som blef begrafd där. Arbetet med utgräfningarna ledes, på uppdrag af riksantikvarien, af dr: Otto Rudbeck i Lund.

MALMÖ STORSTADSUTVECKLING.

MALMÖ STADS
NYA KLOAK-
VERK.

Tisdagen den 7 april invigdes Malmö stads nya kloakverk på kloakpumpstationen vid Lundavägen. Det har länge dryftats i Malmö hvad som kunde göras för att afhjälpa de olägenheter, som de illaluktande kanalerna medförde, och isammanhang därmed få kloaksystemet bättre

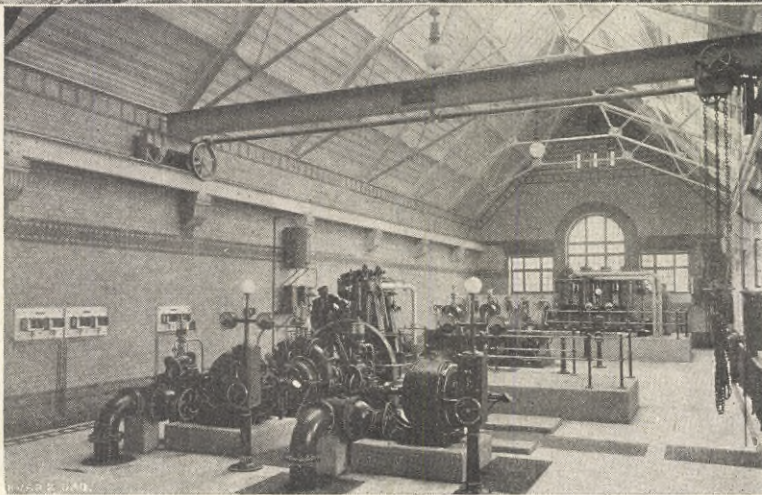

Foto: Rahman. I 11116

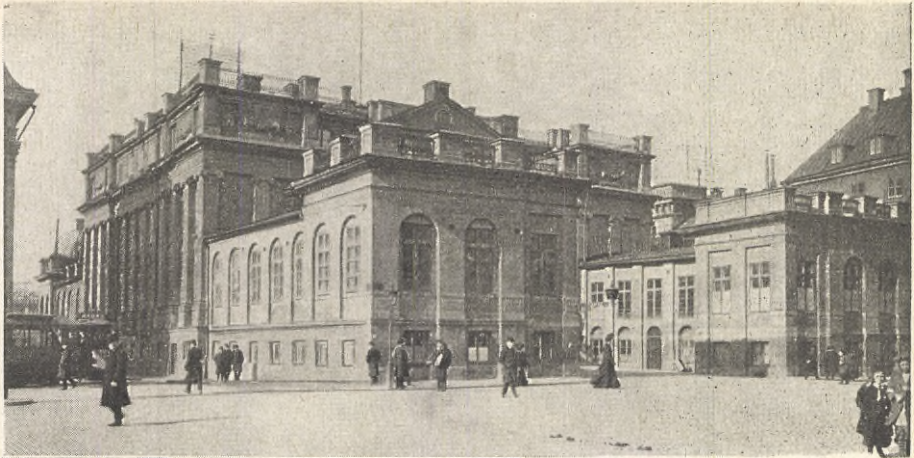
Kivens: Kem. A.-H. Isengt Silfverparva Skåm.—Gbg

ordnad. Den plan, som nu följts, har uppgjorts af professor Richert o. löjtnant Meurling. Anläggningen är den största i sitt slag i vårt land och har kostat cirka 1,300,000 kronor. Verket, som varit i gång några veckor, har visat sig fungera utmärkt och följden har blifvit att vattnet i kanalerna nu är nästan fullkomligt klart.

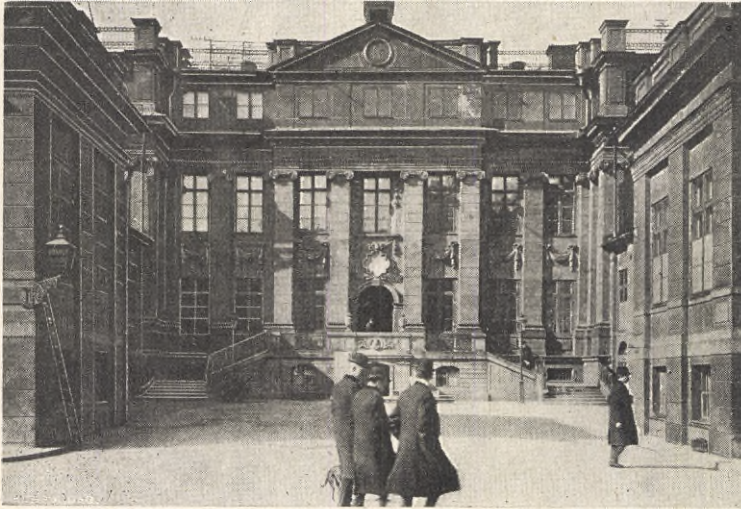
STOCKHOLMS GAMLA RÅDHUS.

Vid det föredrag som intendenten G. Upmark nyligen höll vid Samfundet S:t Eriks årsmöte framhölls på ett synnerligen intressant och sakrikt sätt betydelsen af Stockholms gamla rådhus i Stockholmsarkitekturens historia.

Inledningsvis berördes renässansen och vår brist på sinne för tradition, hvilket i stället ersatts af ett uppkomlingsaktigt förakt för anor visavi stadens fysionomi.

RÅDHUSET SEDT FRÅN MYNTTORGET.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

RÅDHUSETS MIDTPARTI.

Klöhn: Bengt Nilfrensen

De privatbyggnader som under 1600-talets förra hälft uppfördes anslöto sig i hufvudsak till den samtida tyska eller nederländska renässansarkitekturen.

Kom så den karolinska tiden med sin glänsande byggnadsverksamhet, representerad af män sådana som Jean de la Vallée, Riddarhusets upphofsman, samt Nicodemus Tessin den äldre och den yngre med deras odödliga skapelse Stockholms slott.

Den äldsta, största, mest genomförda och bäst bibehållna byggnad af den för vår stormakts-tid karaktäristiska stilen är emellertid Stockholms stads gamla rådhus. Det uppfördes mellan år 1656 och 1666 af riksskattmästaren Gustaf Bonde och var afsedd till privatbostad för denne.

RIDDARHUSTORGETS FRAMTID.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

RIDDARHUSTORGET.

Klöhn: Bengt Nilfrensen

Frågan om försäljning af den ridderskapet och adeln tillhöriga andelen af Riddarhustorget i Stockholm har ånyo blifvit aktuell och torde väl denna gång ha tagit ett definitivt steg mot sin lösning.

Då man väl i allmänhet knappt gjort sig reda för storleken af det område som afses eller vägt konsekvenserna, därest Riddarhusdirektionen skulle bringa i verkställighet den plan, som arkitekt Josephson uppgjort för tomtens bebyggande, ha vi ansett att en kort resumé af frågan kunde påräkna våra läsares intresse.

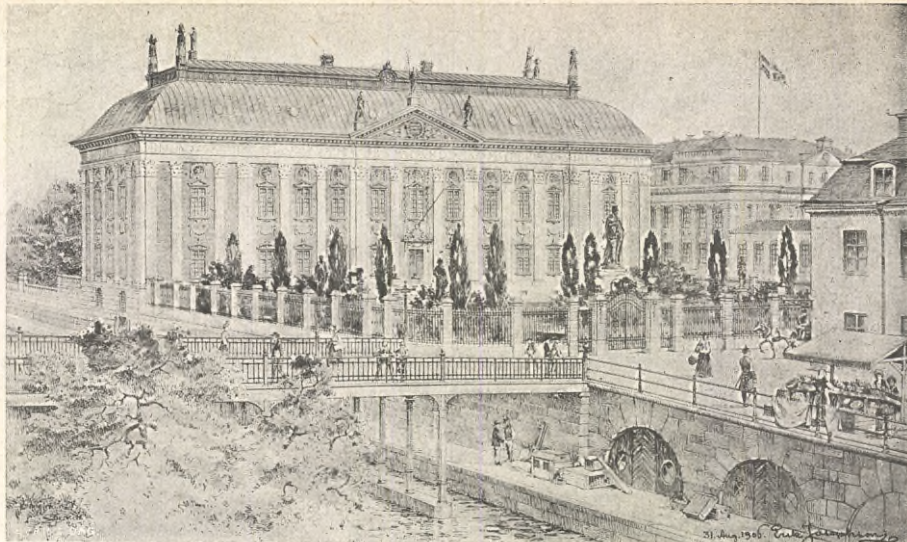
Redan 1884 föreslog herr A. T. Carlheim-Gyllenskiöld i en motion vid det då pågående adelsmötet att underhandlingar i detta syfte

borde upptagas och att tomten mot en köpskilling af 260,000 kr. skulle under vissa villkor öfverlätas till Stockholms stad. Motionen rönne emelertid ingen framgång och afslogs utan votering. Vid nästa adelsmöte eller år 1887 upptogs frågan och hade så tillvida vunnit mötets gehör, att en votering kom till stånd som med 38 röster mot 33 förkastade motionen.

Därpå hvilade förslaget till 1896, afslogs och kom åter upp 1899 och 1902 ständigt med samma resultat, ehuru dock

Riddarhusdirektionens berättelser från dessa möten gifva vid handen att frågan tagits under allt skarpare behandling, och att enligt allmänna meningen bland deltagarne en ändring i status quo vore önskvärd.

Äntligen den 12 april 1905 beslöts tillsättande af en kommitté för utredning af de olika sätt hvarpå äganderätten till ifrågavarande område kunde göras inkomstbringande för ridderskapet och adeln och det är på basis af denna kommittés arbete som Riddarhusutskottet, i likhet med förut Riddarhusdirektionen, föreslår att det nu samlade adelsmötet måtte besluta,

FÖRSLAG TILL RIDDARHUSTORGETS ORDNANDE AF ERIK JOSEPHSON.

att riddarhusets andel i torget — eller 2,560 kvadratmeter — hembjudes till Stockholms stad för 525,000 kr. Anbudet skall för staden stå öppet endast till innevarande års utgång, hvarefter, i händelse att försäljning ej kommit till stånd, tomten i sin helhet måtte inhägnas. Naturligtvis ha i detta anbud inrymts villkor, som dels tillvarataga riddarhusbyggnadens arkitektoniska intressen, dels stipulera, att det försälda området införes i stadsplanen som öppen plats, men ej desto mindre är att beklaga det ej utrymmet vill medgifva en sammanfattning af de synpunkter som göra sig gällande ur trafikhänsyn och de som kommit till användning i arkitekt Josephsons förslag.

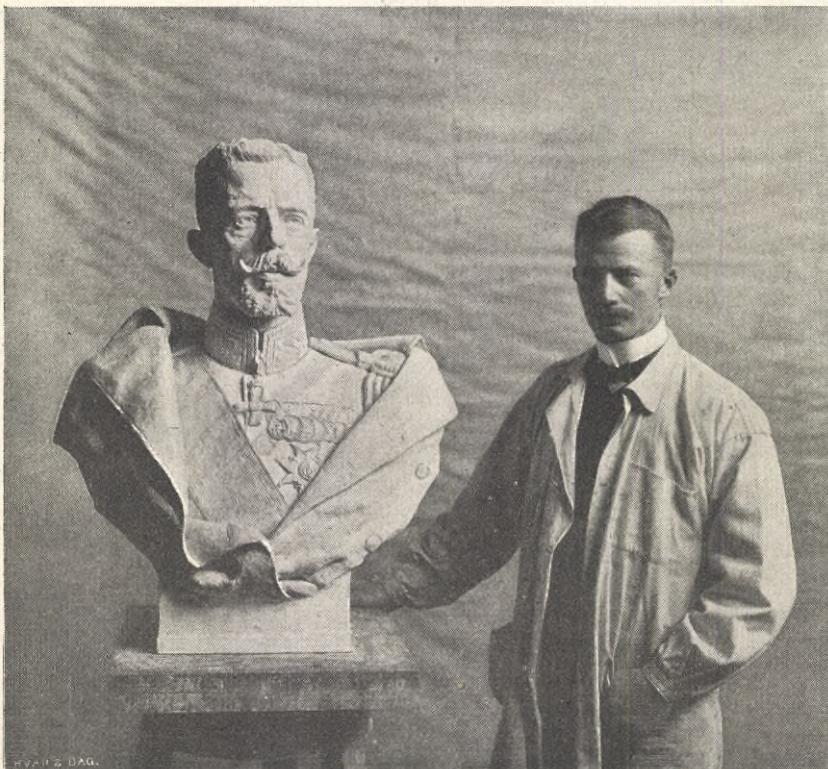

Foto Sp. Åsberg, Sthlm.

G. MALMQUIST BREDVID SIN NYLIGEN FULLBORDADE BYST AF KONUNGEN.

Kliché - Bengt Sjöström.

EN BYST AF KUNG GUSTAF.

En af våra yngre bildhuggare, Gustaf Malmquist, har helt nyligen fullbordat en porträttbild af konung Gustaf. Bysten är utförd i något mer än naturlig storlek och konungen är iförd generalsuniform. Gjutningen i gips pågår f. n. hvarefter bysten kommer att utställas på Svenska konstnärernas utställning och sedan antagligen i sällskapet Idun. — Skulptören är född 1865. Han har med statens stipendium företagit studieresor i Italien, Frankrike och Tyskland. På Stockholmsutställningen år 1897 hade han en grupp "Gudsdom", som väckte mycken uppmärksamhet. Bland hans verk från sista åren är väl bysten af Selma Lagerlöf det mest kända.

PÅSKEN I JERUSALEM.

Utihöj. Kem. A. B. Bengt Sjöfverparre Sjöham—Ody
DEN TURKISKA MILITÄRVAKTEN, som vid påskfirandet har
att sörja för ordningens upprätthållande,

Efter fotograf.

Befolkningen i våra dagars Jerusalem är nästan uteslutande kristen, tillhörande dels — och till större delen — den grekisk-ortodoxa kyrkan, dels den romersk-katolska. Hela staden är därför i rörelse under de stora högtiderna och framför allt vid påsken. — Redan fredag och lördag före påskveckan börja processionerna vid den heliga grafven. Först firas den armeniska påskfesten — det armeniska elementet är starkt företräd i Jerusalem — då den armeniske patriarken, omgifven af sina präster, som uppbära hans mantel, i spetsen för kleresiet tågar ut till Golgata och utdelar välsignelsen. Dagarna efter följa processioner af de grekiska och romerska patriarkerna och deras präster, munkar, nunnor, seminarieelever o. s. v.

Dessa processioner och ceremonier antaga ofta karaktären mera af österländsk marknad med sitt högljudda oväsen, sin trängsel och sitt glitter, sina många folktyper och olika språk, än en kristenhetens sorgfest. Mycket charlataneri och mycken vidskeplighet spela också med i de talrika och invecklade ceremonierna.

På södra sidan om Golgata träder man in i en praktfull rotunda, 24 meter i diameter, och i denna

ligger ett litet marmorkapell i byzantinsk stil som just skall vara den heliga grafven. Från långfredagen till påskdagsmorgonen ligger denna rotunda i mörker. På påskdagen höja de armeniska och grekiska patriarkerna sina tända ljus ur tvänne öppningar på den heliga grafven, och pilgrimerna skynda att under en fruk-

Efter fotograf.

Kliché - Bengt Sjöfverparre.
DEN HELIGA GRAFVENS KAPELL: Patriarken står just i begrepp att åter lämna detsamma.

Efter fotvagns...

Kikohé: Kem. A.-H. Bengt Silfverparre Sklm.—Gbg.

DE GREKISKT-ORTODOXAS FOTVAGNINGSFEST. Patriarken, som syns i dörrbågen, kommer från den heliga grafvens kyrka för att företa fotvagningsproceduren. Man ser de kuddar på hvilka de utvalda skola sätta sina fötter.

tansvärd trängsel få sina medförda ljus tända. I ett nu ligger kyrkan badande i ljus och jubelprocessionerna börja. — I samband med påsken firas också fotvagnings högtid under stor pomp och ståt.

Hos påven, kejsar Franz Josef och patriarkerna i Jerusalem försiggår denna på skärtorsdagen. Tolf gamla män utväljas, öfversteprästen eller närmast högre dignitär tvär deras fötter, hvarefter påven, resp.

kejsaren eller patriarken aftorkar dessa. — Naturligtvis ha sådana ceremonier, som äro förenade med påskfirandet, en stor dragningskraft på främlingar, och äfven om de icke tilltala protestanten, finnas tusentals goda katoliker, som se lifvets högsta hälg i dessa pilgrimsdagar. — Och man gör ännu allt för att icke pilgrimsströmmen skall minska utan allt fortfarande draga till Jerusalem och rikta dess invånare.

Efter fotvagns...

Kikohé: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sklm.—Gbg.

PÅSKFESTEN I JERUSALEM: Muhammedanernas fäst för profeten Moses. Guvernören i Jerusalem och hans stab sträcka ut händerna till bön.

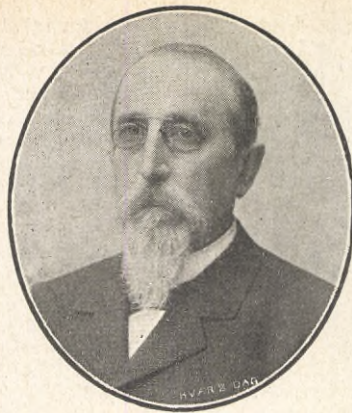
Den 1 april beslöt i ryska ministerrådet, att den finska landtdagen skulle upplösas och nya val företagas den 1 juli, hvarefter landtdagen åter sammankallas till den 1 augusti.

Samtidigt förklarade tsaren-storfursten, att han icke kunde bevilja den afskedsansökan, som finska senaten kort förut inlämnat.

Dessa händelser äro af den största vikt för Finlands politiska lif. Icke

nog med att landet nu står inför en ny, upprifvande, valstrid, utan alla de stora reformer, för hvilkas lyckliga lösning man i den första enkammarlandtdagen såg ett ljus löfte, skjutas nu undan, medan den ryska reaktionen gnuggar händerna öfver att futtiga inre tvistigheter i Finland gifvit densamma trumf på hand.

Krisen kom till mognad den 28 sislidne mars då landtdagen på förslag af socialdemokraterna antog ett minst sagt egendomligt misstroende votum mot senaten-regeringen, som däri förklarades "icke ens från början ha åtnjutit förtroende hos folkets breda lager". Hela detta misstroende votum var f. ö. af den mest häpnadsväckande natur, icke minst därför att den i sanning kloka och gentemot överdrifna ryska anspråk allt annat än fega senaten anklagades för att

efter porträtt.

L. MECHELIN.

CASTRÉN.

SENATENS FRÄMSTE MÄN:

regering; småaktigheten och det ömkliga inre splitet, som ställt sig hindrande i vägen för ett planmässigt, resultatrikt arbete under landtdagssessionen, ha kommit den ryska reaktionen att på allvar spetsa öronen, och man kan vara öfvertygad om att den nu mer än någonsin är färdig till angrepp.

De finska socialdemokraterna ha med understöd af gammalfennomanerna gjort sitt land en den största otjänst, som blir ännu större, om tsaren-storfursten verkligen — såsom ryktet förmäler — trots allt har vissa, dagligen på det lifligaste inspirerade funderingar på att låta Leo Mechelin, ensam bland senatens medlemmar, falla på en tidpunkt, då hans starka men försiktiga hand kanske mer än någonsin behöfves.

ha gått den ryska reaktionens ärenden. Detta votum hade en sådan orimlig formulering, att man icke förvånar sig öfver det steg, som tsaren-storfursten funnit sig manad att taga, lika litet som man kan undgå att känna glädje öfver hans vägran att mottaga den Mechelinska senatens anhållan om afsked. Nu om någonsin kräfvats måttfulla och erfarna män i storfurstendömet

SLÄKTEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF LUDVIG NORDSTRÖM.

Jag ämnar med tiden bli bonde i Ångermanland.

När jag är så nerstämd, att jag måste vara fullkomligt ensam och inte vill höra människoröster eller se människoansikten, då ser mitt inre öga detta land stå upp ur hafvet som en oerhörd, till hälften sjunken fornborg med torn och spior, och Vår Herres mildaste kyrkklocka ringer öfver borgen — ty så har det nu engång alltid förefallit mig.

Det finns trakter här, som synas aldrig varit eröftrade af människor. Dit borde man ro i en kanot, som bränts ur en jättestam, och där skulle man bo i en grotta, vara klädd i skinn, låta hår och skägg växa ut, samt leiva af fiskarna i sjöar och haf och springande och flygande djur i skogen.

För rästen kunde man sitta i grottans öppning och se på molnen eller soluppgången eller stjärnorna eller slagrägnet.

Och någon gång dog man. Då kom en bonde dit från bygden, och då sa han:

Toket är dött nu!

Och så var det slut med ens på alltsammans.

Hur många gånger harg ja inte tänkt så, när jag legat i dyningarna ute på hafvet härutänför och inte haft annat göra än att tänka, som ju är lättångars göra.

Det är längesen jag tänkte det för allra första gången. Då var jag ett barn och satt till rors i augusti-rägnet och styrde hemåt öfver det oroliga vattnet.

Redan midjan förut hade rägnedropparna börjat flyga genom luften, och vi hade tagit i land vid ett ensligt

skär, som var brunt som en snusdosa med ett par ärgiga gångjärn. Det skulle finnas hare på skäret, men det fanns inte. Och så började det regna. Och det var mörkt i viken.

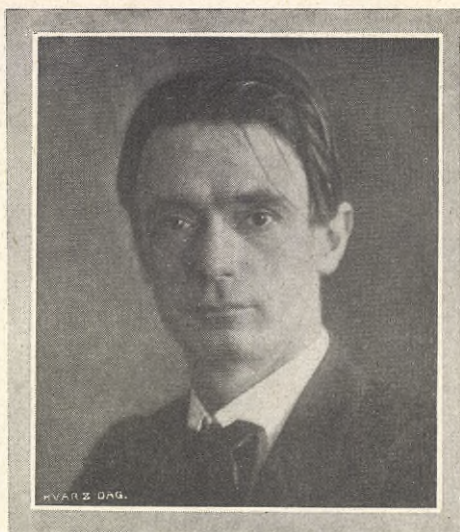
Vi vandrade då — tre man — uppför en grusstrand och uppför en brant sandnipa, och däruppe stod skogen och böjde sig som vass för vinden, och mellan stammarne syntes en inhägnad lägda med lite ruttet hö på ett par hässjeled och ett fångs och en stuga med röd skorsten.

I stugan bodde en alldeles ensam gammal gumma. Hon var liten som fångset i sin stil och lika grå; grå som en sork, hörande hemma i denna ödsliga skog. Bortom skogen stod ett högt bärg och såg förfärligt ut i rågnet, som en gammal slokhatt, och man kunde förstå hvilket ansikte, som doldes under en sådan hatt. Och dess mindre föreföll gumman, och ens hjärta sprang i bröstet som en hund med svansen mellan bena.

Så feg blef man med ens i denna ödsliga skog och invid de två grå kojorna. Och en skälla skrek inne i fångset, och inne i skogen tjöt rägnfågeln, medan hafvet marscherade som en hel här nedanför oss och vinden slog på bastrumma. Alltsammans på engång.

Vi smögo oss ner genom skogen med hvar vår höttapp och en hämtare mjölk, i hvilken det rägnade ner alla möjliga djur och blad, innan vi kommo till fartyget.

Det var en högtidlig resa. Högtidlig som en fattigbegraving. Och när vi stego upp på däck, kunde vi se kanten af jättens slokhatt öfver skogen.

Rifven smyckad.

Klubb: Bengt Skjerparsare

RUDOLF STEINER

Fil. Dr. Rudolf Steiner, generalsekreterare för Teosofiska samfundets tyska sektion, har de sista veckorna på inbjudan af Sveriges teosofiska samfund på olika platser hållit föredrag i teosofiska ämnen. Dr. Steiner är Tysklands främste nu lefvande Goethekännare och blef af storhertiginnan Sophie kallad till Weimar för att utgifva Goethes vetenskapliga arbeten i den stora Weimarska Goetheupplagan.

Född 1861 aflade dr. Steiner sina akademiska examina vid universitetet i Wien 1882, där han sedan till 1885 verkade såsom lärare, men samtidigt idkade en betydande skriftställare- och föreläsareverksamhet, hvarmed han alltjämt fortfarit äfven under de år (1885—1897) han utgaf Goethes vetenskapliga arbeten i "Kürschners Deutscher Nationallitteratur" och var medarbetare i "Goethe—Schiller Archiv". År 1897 kom han till Berlin och utgaf där "Magazins für Litteratur". Bland de arbeten han senare skrifvit väckte "Philosophie der Freiheit" ett lika stort som berättigadt uppseende.

Jag kan inte längre minnas, hvad vi talte om, ty det är många år sen den kvällen. Och inte vill jag ljuga, den här gången. Det får man nog göra tillräckligt ändå.

Men den som var skeppare var lång och mager och läspade. Den som var styrman hade mycket krokig näsa. Och den som var besättning var bara jag, som ingen fäste sig vid.

Vi sutto i regnet och åto smörgås med ena handen och kalla bifstekar med den andra. Och då och då drucko vi mjölk ur den gemensamma hämtarn.

Det blef storm, men vi hade kroken i land och en mansbörd till sten akterut med förhållningsända, och fartyget vakade godt i sjöarnas efterdyning från skärudden.

Jag kan ännu tydligt se, hur skrakar, lommar, grisslor, svärter och ådor surrade öfver vågorna, och ju nogare man följde dem med blicken, desto snabbare föreföll deras flykt. De flögo i vida kurvor och hvisslade och pepo eländigt, så att ögonen tårades och man blef matt i knäna.

Snart skymde det.

Skummet dref längs stränderna som hvitt dun och sköt vid skärudden i luften som ånga. Men hos oss var vattnet svart som en likkista.

Under sådana omständigheter lade vi oss. Vi stängde luckorna för våra kojor och lindade in oss i höet, som värmd. Men vi hade haft en hård segling, och däckets hade gistnat. Därför kände vi snart, att det var blött i kojorna, och regnet dröp ner på oss, och vi började darra men drogo knäna under hakan, höet öfver ryggen och somnade, som smugna undan från ett blodigt slag, hvars åskor dundrade tätt bredvid oss.

Jag kan inte glömma den natten. Det var, som om jag med höets ånga och väta andats i mig själfva själen i denna näjd, och jag låg i ett tillstånd mellan sömn och vaka, darrande af köld och fukt, och något skedde med mig.

Man vet ingenting — kanske lyfte jätten af sig slokhatten och såg neråt viken, och det kunde ha betydelse en del. Eller kanske var det något särskildt just med den lägdan, där höet hade vuxit. Kanske med skäret. Man vet ingenting.

Men jag frös som en hund.

Då var det någon, som skrek på däck, skrek som en besatt, och vi törnade ut i mörkret. Vi märkte genast, att kroken släppt och vi släpade stenen med oss och drefvo ner mot andra stranden, och regnet flög i sin fart förbi oss, och vi sågo hvarann bara som skuggor.

Då som alltid vid dylika tillfällen kände man sig ensam i världen, utan att tänka på det övertygad om att helt plötsligt hade alla slutat upp att lefva, och nu skulle någonting komma att hända.

Och det hände, att vi kommo under segel och började göra fart och stucko ut mot de hvita telegrafstrecken i natten, som voro vägbrott. Och krängde svårt.

Jag stod förut och ekade in ankarändan, och på det sättet fick jag första sjön öfver mig, så fortsatte han akteröfver och föll som en tung groda i rummet och välte mjölkhämtaren; och där summo nu smörgåsar och kött och potatis i mjölkblandningen.

Men när vi stuckit ut bedarrade stormen med ens och slagregnet blef ett duggrån, och de svarta skyarna blefvo ljusgrå, och det grydde.

Vi styrde rätt mot fyren, som blinkade så precis utan att missta sig, att man kunde tro, den hade uniformsmössa öfvan glashjälmen.

Styrman hade redan haft sin vakt och kojat. Nu gäspade kapten och gaf mig kursen, och så kojade han.

Jag satt nu till rors och frös och darrade och gäspade, jag med, och tittade på luften och segel och farvattnet och fyren, som en rorsman skall göra. Men annars kunde jag lika gärna ha sofvit, ty det var en gammal inkörd koff, som skumpade hemåt så gärna som en mähr, och vi slörade undan i lugn och ro.

Det var den stora timman på dygnet.

Från soluppgången och intill mörkningen stå bergen där och gör sig för, ty de synas veta, att vi gå och titta på dem då och då och fälla ett och annat kritiskt omdöme.

Men när natten utan att säga ett ord lyfter och flyger bort, då ha de sjunkit ihop, och då ser man dem som en rad gubbar, gummor, män, kvinnor och barn, en hel stor släkt, och de ha hufvuna fällda, somliga mot bröstet, somliga i handen, somliga mot axeln, somliga bakåt. Och på alla dessa ansikten hvilat det färglösa ljuset af deras själ.

Jag hade ingen natt förut sett allt detta, men nu såg jag det.

Det kändes, som om jag sett hela min verkliga släkt sofvande omkring mig, och hela landet milsvidt omkring mig låg naket inför ögat. Och under jätternas slokhatt stack fram en stor knölig näsa. Det var just, hvad jag tänkt mig, under ledning af vintersagor.

(Forts. å sid. 463.)

SPANIENS DROTTNING OCH TRONFÖLJARE.

Efter fotografi.

DROTTNINGEN OCH KRONPRINSEN AF SPANIEN.

Klisché: Bengt Stilleforsparre

När spanska drottningen, den forna prinsessan Ena af Battenberg, nyligen skänkte sin gemål och sitt land en tronarvinge, kände de varmblodiga spanjorenas glädjefulla gränser. Deras jubel vid den nyfödde prinsens vaggva var lika starkt som deras harm och förtrytelse var det den gång, då drottning Ena vid entrén i sitt nya fäderneslands hufvudstad hälsades med ett attentat.

Och det ser ut som om den i sitt hemland, Brittanien, för sitt öppna, hurtiga och friska väsen så populära drottningen skulle lyckas helt eröfra sitt lätrörda spanska folks hjärta.

SNÖSKOTTAREN.

ETT VINTERMINNE FRÅN BERLIN.

FÖR HVAR 8 DAG AF
HERMAN BANG.

Det var morgon, och jag tog min promenad.

Snön skulle skottas på min gata.

Och på hörnet vid torget ropade förmannen upp snöskottarne, medan ridknektarne i stram likgiltighet, redo sina herrars fullblod till ridhusen.

Snöskottarförmannen ropade barskt så som en förman anser det vara sin plikt att ropa, när han är preussare, och en efter en trädde snöskottarne fram, arbetare med tunga kroppar nedböjda under kampens ok, af millionstadens elände.

En efter en, unga, gamla.

Och förmannen ropade igen.

Men blei afbruten.

Af en ung man i en snävt sittande öfverrock med långa

Herman Bang

skört, mycket spenslig, med sportsmässig hållning och behandskade händer. Det förnäma ansiktet var mycket blekt och skägglöst som modet föreskrifver.

Han frågade naturligtvis om väg — här på hörnet.

Nej, men hvad var det?

Den unge mannen gick — och tog en skyffel. Och där borta började han skotta snö, men han höll så ovant om skaffet med händerna i de svenska handskarne.

Ja, han skottade som de andra.

Och förmannen ropade upp nästa man.

Jag tyckte jag hade sett långt, långt in öfver storsstad-områden, om hvilka jag aldrig haft en aning.

OBSERVERA RESULTATET AF H. 8. D:S LITTERÄRA PRISTÄFLAN Å
NUMRETS SISTA SIDA.

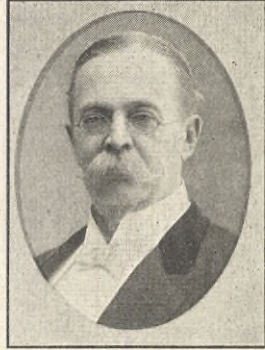
E. KOCK.

85 år fylde den 8 april gross-handlaren Eric Kock i Stockholm, stiftaren af Stockholms Yllefabr. aktiebol. Tidigare led. af stadsfullmäktige. Medlem af kyrkoråd, kyrkofullmäktige m. m., 60—02 led. i styr. för Katarina sjukhus.

F. W. von OTTER.

F. statsministern, f. amiralen friherre Fredrik Wilhelm von Otter fylde den 11 april 75 år. Sjöminister 74—80, statsminister 1900—02 år v. O. en af vår flottas främste. Vid olika tidpunkter led. af Riksd. På sin tid Karlskrona stadsfullm. ordf., landstingsman m. m. (Tidig. portr. och biografi. i H. 8. D. I: 52).

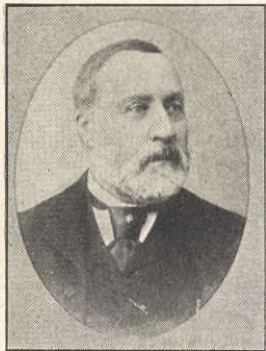
E. W. GEJER.

Den 15 april fylde häradshöfdingen Ernst Wilhelm Gejer i Örebro 60 år. Stud.-ex. 66, hofrättsex. 72, v. häradshöfding 74, förv. domsaga fem år, adjungerad led. af Svea hofrätt fyra år, häradshöfding i Vester Nerikes domsaga sedan 87. Flerårig led. af stadsfullmäktige, ordf. i en del styrelser, m. m.

J. GEUKEN.

En af sockerindustriens mera benärkta män direktör Johannes Geuken i Artöv fylde den 7 april 80 år. Kommunalnämndens ordf. sedan 07. municipalstämmeordf. sedan 08. Från 85 fabr.-dir i Ystads sockerfabr., sedan 92 i Malmö sockerfabr. A.-B., sedan 07 i Svenska S. A. B

M. AGRELIUS.

Den 8 april fylde direktören Marcus Agrellius i Örebro 80 år. Sedan 53 tjänstgjort vid och i Örebro—Köplings järnvägsstyrelse, 72—77 verkst. dir. vid Stockh.—Vesterås—Bergsl. järnv. 67 samt 73—75 förordnad vid granskningen af statsbanornas förvaltning och förslag till dess organisation.

A. F. KUMLIEN.

Hofintendenten Axel Frithiof Kumlien i Stockholm fylde den 10 april 75 år. Genomgick Chalmers slöjdsk. m. m. tjänstgj. vid st. järnv. arkitekt. kontor, m. m. hofintend. 87. Led. af stadsfullm. und 2 per. led. af byggn.-nämnd. 86—07. Lämnat ritn till flertal under sen årtionden uppförda sjukh., hosp. o. sanatorier

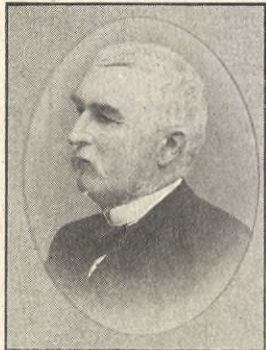
C. F. LÖFGREN.

F. d. öfverstelöjtn. Carl Frithiof Löfgren i Stockholm fylde den 13 april 70 år. Stud.-ex. 56, u. löjtn. vid Vermf. reg. 59, öfverstelöjtn. 92, afsked 94. Ordf. i kommunalstämman, landstingsman.

J. T. G. STENFELT.

Hamnkaptenen i Malmö Johan Thure Gustaf Stenfelt fylde den 7 april 50 år. Medl. af Navigations-skoleldr., Handels- och Sjöfarts-nämnden, Sjömanshemmets styr. Ordf. i Malmö sjöfartsförening sedan 04 Allagt styrm., befälh.- och sjökapt.-examen. Ingick i Stanley-exped. 83—87.

N. H. A. EDLING.

F. d. fördelningsläkaren Nils Henrik August Edling i Stockholm fylde den 12 april 80 år. Stud.-ex. 47, med. lic. 54, kirurg. mag. 55. Distr.-läk. i Bo distr. (Örebro l.) 55—76, regem.-läkare vid Upplands reg. 75, vid Svea artillerireg 77, fördelningsläkare vid IV arméfördelningen 82. Med. hedersdoktor 93.

R. J. SCHUMBURG.

Portug. konsulin Robert Schumburg i Stockholm fylde d. 6 april 60 år. Elev. vid Fria Konst. Akad. 63—67, anatom. ex. vid Karol. Inst. 67, förest. för stat järnv. bilj. tryck. 68—76, litogr. inst i Uppsala 77—81, grossh. i Sthlm 82—04 Led. i kom. för utställn. i Sthlm 97, intresserad för friv. skytterörelsen.

P. V. A:SON EKESTUBBE.

Godsägaren P. V. A:son Ekestubbe i Nora socken, Örebro l., fylde den 5 april 60 år. Ex. fr. Örebro Tekn. El. skola 68, förvalt. vid grufvor, sågverk m. m. Landstingsman, ordf. i kommun.-stämman, vägstyr. brandstodsnämnd., v. ordf. i Nora Kreditkassa m. m.

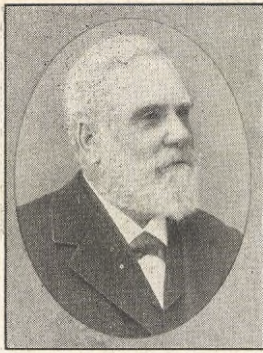

C. A. TORÉN.

Öfverstelöjtnanten Gabriel Axel Torén i Visby, fylde den 4 april 50 år. Stud.-ex. 77, u.-löjtn. vid Svea art.-reg. 78, öfverstelöjtnant och chef för Gottlands artillerikår sedan 06.

PORTRÄTTGALLERI

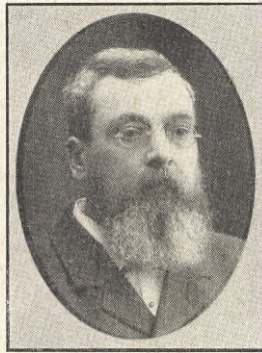
J. LUND. †

F. spanske vice konsuln, sjökap-
tenen Johannes Lund afled den 3
april i Helsingborg i en ålder af 70
år. Delägare och styrelseledamot
i en mängd skepps- och ångbåts-
rederier. Styrelseledamot i hamn-
direktionen och sjömanshusdirek-
tionen.

G. A. BERG †.

F. statsrådet, led. af Riksd. F. K.,
häradsföring Gustaf Axel Berg
afled den 12 april i Stockholm vid
64 års ålder. En af vår senare tids
mera framstående politiska person-
ligheter var B. justitieminister un-
der Lundebergiska ministären Hän-
visa till årg. V:26 med helsides-
porträtt och biografi.

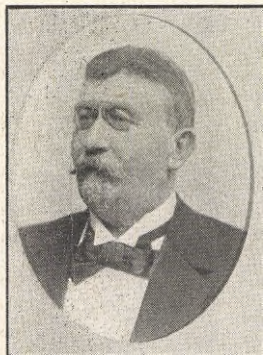
C. F. ÖLANDER. †

Apotekaren i Sunne Claës Fre-
drik Ölander afled därstädes den
7 april i en ålder af 64 år. Apo-
tekareex. 81. En gärna hörd histo-
rieberättare var Ö. en för sin bild-
ning och poetiska begåfning myc-
ket känd person i sin ort.

B. E. BIRATH. †

I en ålder af 50 år afled den 5
april kyrkoherden Bror Erland Bi-
rath i Asker. Stud.-ex. 79, präst-
vigd 82. Brukspred. vid Brevhen
85, domkyrkokomminister i Sträng-
näs 91, kyrkoherde i Asker sedan 02.

C. J. FOGELQVIST. †

I en ålder af 68 år afled i Stock-
holm den 4 april f. trafikchefen
Carl Julius Fogelqvist. Bergssko-
le.-ex. 61, trafikchef 76—80, m. m.,
vid Filipstads norra bergsls järnväg.
Bokhållare i järnvägsstyrelsen se-
dan 98. Mångårig v. ordf. i stats-
banornas tjänstemannaförening.

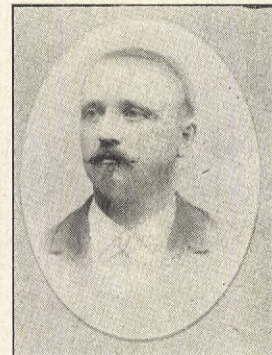
P. A. I. HANSTRÖM. †

I en ålder af 56 år afled den 10
april rådmannen i Kalmar Per Au-
gust Isidor Hanström. Stud. ex. 74
höfrittsex. 81 v. häradsföring 85,
förste rådmän i Kalmar 87. Om-
budsman i riksbanken sedan 87.

K. A. F. GUSTAFSON. †

T. f. provinsialläkaren, järnvägs-
läkaren Karl Anton Fredrik Gustaf-
son afled i Hesselholm den 3 april
i en ålder af 54 år. Stud.-ex 73,
med. lic. 93, järnvägläk 93, sedan
05 t. f. provinsialläkare i Hesse-
holms distrikt. Innehåft ett flertal
kommunala uppdrag.

C. J. DAHL. †

En af Norrköpings mera bemärkte
män handlanden Carl Johan Dahl
afled därstädes den 9 april i en
ålder af 51 år. Led. af stadsfull-
mäktige, v. ordf. i fattigvårdssty-
relsen, ordf. i minuthandelstöre-
ningen m. m.

Forts. fr. sid. 460.

Men dessutom var det något annat. Det var inte något, som man kunde se eller ta och peka på, eller smaka eller lukta i luften, utan det var något, som var omöjligt att visa ut. Men det fanns där. Det föreföll, som om någon sakta vandrat från fjäll till fjäll, lyssnat, vårdat och hviskat i de sofvandes öron; profeten Amos har ord för hvad jag menar, då han säger: Han går på jordens höjder, han heter Herren Gud Zebaoth.

Så satt ett barn och lärde sig känna igen släkten, och då blef det morgon.

Anden på bergen försvann, när en gul strimma syn-
tes i öster, och ljudlöst stodo alla bärgen i gifakt.

Jag såg tydligt, att de tittade på mig och kände sig generade, men jag nickade åt gubbarna, fastän de naturligtvis inte låtsades se det, men flickorna ro-
nade lite grann, och nu brann solen i dimmorna.

Då gled vi in till våra vassbänkar, och vi förtöjde fartyget.

Ännu sofvo kråkorna i alla trän och på hässjorna, och blommorna hängde hufvuna mot marken, och sva-
lorna tittade ur sina lerkorgar och sa: pip!

Då gingo vi i en rad uppför backen till husen, som sofvo djupast af allt, och kråkorna förmörkade luften.

Innan jag stängde porten efter mig, tittade jag bort-
åt bärgen. Se, där stod ett litet fjäll, och redan nu visste jag, hur det kändes att få en blick af en flicka, med hvilken man delar en söt hemlighet.

Och jag började förstå, att jag skall bli bonde i Ångermanland. Vid hafvet. Så har jag släkten rundt omkring mig, som en man skall ha.

Är Ni intresserad för HVAR 8 DAGS Veckobibliotek?

I så fall kan Ni erhålla detta genom hvarje postkontor, bokhandel, tidningskontor eller tidningsförsäljande affär i riket. Pris 10 öre per ex.

Vid prenumeration Kr. 5:— för helår.

„ 1:25 „ kvartalet.

VÅRA PRISTAGARE.

E. Walter Hülphers

— kr. 75: — för jan.-mars) och Emils "Ett stycke ur lifvet".

OBS. Signaturer undanbedjas.

H. 8. D:s Fotografipremiering

för insända fotografier till N:o 28 utföll med 2a pris kr. 10.— till ingenjör J. Collén, Hultafors.

- A. (aktualitet och värde i öfrigt) 2 point
- B. (raskhet vid insändandet) . . . 3 "
- C. (utförande) 2 "

Summa 7 point

för foto. å sid. 448 (Tågurspårning).

IX ÅRG. 29^E HÄFTET INNEHÅLLER:

Broder Abraham Leijonhufvud. — Förberömliga gärningar. — Ny chef för försäkringsinspektionen. — Barnens dag i Stockholm. — En ung skytt. — En svensk teaterdekormålare. — Svenskt allehanda. — "Vår Frus kapell" i Lund. — Malmö storstadsutveckling. — Stockholms gamla rådhus. — Riddarhustorget framtid. — En byst af konung Gustaf. — Påsken i Jerusalem. — Finska senaten. — "Släkten" af Ludvig Nordström. — Rudolf Steiner. — Spanska drottningen och tronföljaren. — "Snöskottaren" af Herman Bang. — Veckans porträttgalleri. — Våra pristagare.

NAMNET?

För det bästa namnet till H. 8. D:s i dagarna startade *veckobibliotek* för underhållande läsning och tidsfördrif utbetalas inalles

Kronor 1,250: — kontant
däraf första priset **Kronor 1,000: —.**

Det behöfver icke vara ett ord — endast det ej är något långt, tungt eller utländskt namn.

Första numret af den nya tidskriften, med *svenska* originalberättelser, medföljde förra häftet af H. 8. D. såsom prof-nummer.

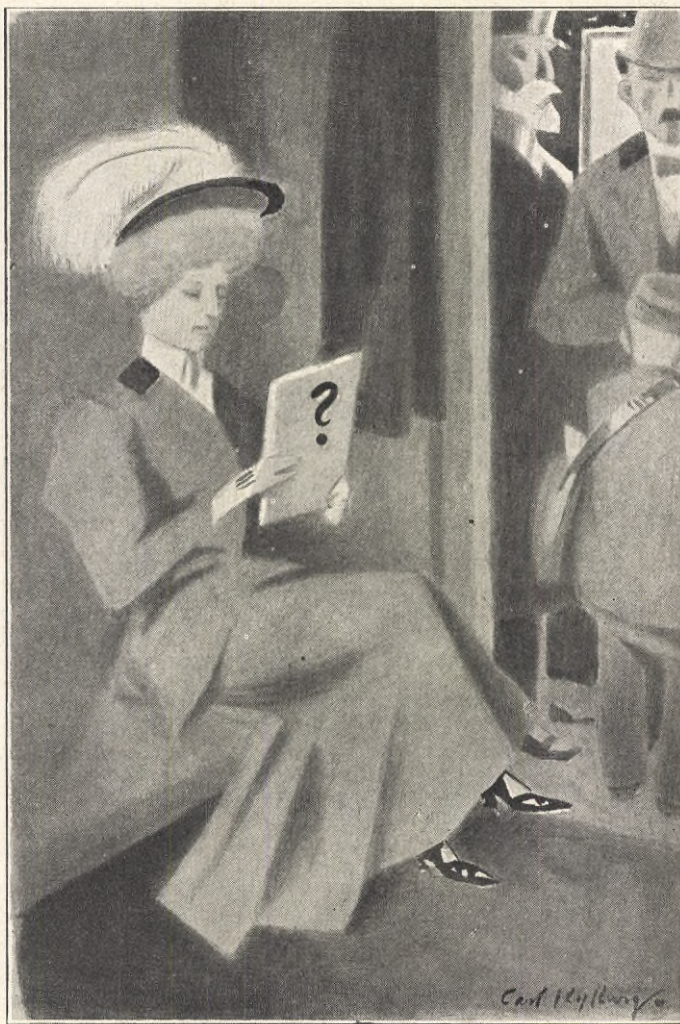
H. 8. D:s litterära mars-täflan har haft till resultat att förf. priset eröfrats af fil. stud. *Ragnar Levedal*, Uppsala, hvars berättelse "En dömd", införd i n:r 25 under sign. Lasse Antonson erhållit de flesta rösterna

- 1:ste röstande var *V. Ljungdahl*, Malmö . . . kr. 25
- 2:dre röstande *E. Andersson*, Göteborg . . . kr. 15
- 3:dje röstande *C. Oscarsson*, Köping . . . kr. 10
- 4:de röstande *O—a E—m*, Göteborg kr. 5
- 5:e röstande *S. Personne*, Stockholm kr. 5

Närmast i röstetal bland berättelserna voro Sigvald Gøthssons "En fruktad gäst", E. Walter Hülphers "Gillret" (äfvén belönad med H. 8. D:s redaktionella pris

Ragnar Levedal

NAMNET? H. 8. D:s VECKOBIBLIOTEK.